

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozestana dnia 3. października 1891.

(Zawiera Nr. 140.)

140.

Ustawa z dnia 26. sierpnia 1891,

o mytach skarbowych, mostowych, drogowych
i przewozowych.

(Obowiązująca we wszystkich królestwach i krajach
z wyjątkiem Dalmacyi.)

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Rozdział pierwszy.

Zniesienie myta mostowego.

§. 1.

Myto osobne za jeżdżenie po mostach przez
Rząd utrzymywanych (skarbowych) zostaje zniesione.

Rozdział drugi.

Myto drogowe.

I. Postanowienia zasadnicze co do myta drogowego.

§. 2.

Przedmiot myta drogowego.

Jeżdżenie drogą przez Rząd utrzymwaną
(skarbową) wozami, do których zaprężone jest

bydło w §. 3 wyszczególnione (bydło pociągowe
w zaprzęgu) i pędzenie taką drogą bydła w §. 3
wyliczonego, podlega opłacie myta drogowego.

§. 3.

Wymiar myta drogowego.

Myto drogowe wymierzać się będzie za każde
8 kilometrów długości drogi i wynosi za każdą taką
długość drogi:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego
w zaprzęgu	2	ct.
b) od każdej sztuki bydła pędzonego du-
żego	1	"
c) od każdej sztuki bydła pędzonego dro-
bnego	1/2	"

Przez bydło pociągowe i bydło pędzone duże,
rozumieją się konie, woły, byki, krowy, jałowice,
trzcielatki, muły i osły, przez bydło pędzone drobne
cielęta, owce, kozy i trzoda chlewna.

Od bydła pociągowego idącego nie w zaprzęgu,
tudzież od bydła pod wierzchem i bydła jucznych
opłaca się myto jak od bydła pędzonego, jeżeli co
do bydła pociągowego nie zachodzi przypadek w §. 16
przewidziany.

Żrebięta, prosięta, jagnięta, kozłeta i w ogóle
wszelkie bydło młode przy matkach lub bez nich
(z wyjątkiem tylko cieląt) uważa się przy opłacie myta
tak samo jak bydło dorosłe tego samego rodzaju.

Od bydła pociągowego idącego u wozów, któ-
rych koła mają w dzwonach więcej niż 15 cm sze-
rokości, opłaca się tylko połowę wyżej oznaczonego
myta.

Od bydła niesionego lub wiezionego nie opłaca się myta drogowego.

§. 4.

Obowiązek osobisty opłacenia myta i odpowiedzialność za takowe.

Myto drogowe opłacić ma odbydła pociągowego w zaprzęgu woźnica, od pędzonego poganiacz, od wierzchowego jeździec. Na właścicielu bydła, o ile on już sam do uiszczenia myta obowiązany nie jest, ciąży bezwarunkowa odpowiedzialność za takowe.

§. 5.

Odpowiedzialność za straty w opłatach myta drogowego.

Za stratę w opłatach myta, jaką skarb państwa lub wstępujący w jego prawa dzierżawca, przez niedbałe przestrzeganie ustawy niniejszej ponieście, odpowiada ten, na kim ciąży wina.

§. 6.

Niesienie pomocy.

Osobom powołanym do wykonywania niniejszych przepisów o mytach, winien jest każdy przełożony gminy na ich żądanie udzielić bezwzględnie pomocy potrzebnej do wykonania tej ich urzędowej czynności, i w ogóle dostarczać im wszelkiej pomocy prawnej.

§. 7.

Orzekanie co do obowiązku opłacania i co do wymiaru myta drogowego.

Przedawnianie się tego myta.

Sądy zwyczajne nie są powołane do rozstrzygnięcia sprawy ani co do obowiązku uiszczenia myta ani co do jego wysokości.

Pod względem przedawnienia myta drogowego obowiązują te same postanowienia prawne, co pod względem przedawnienia podatków konsumcyjnych.

§. 8.

Ściąganie opłat zaległych.

Niezapłacone należności mytnicze ściągają się będą tym samym sposobem, jaki przepisany jest do ściągania zaległych podatków monarszych.

II. Postanowienia co do poboru myta drogowego.

§. 9.

Stacya mytnicza (rogatka).

Stacya mytnicza, czyli miejsce, na którym opłaca się myto drogowe, oznaczone będzie roгатką lub tablicą zawierającą taryfę mytniczą. W każdym okręgu mytniczym roгатki stawiać należy ile możności tam, gdzie się domy kończą.

Myto drogowe opłacić trzeba za każdym przejazdem lub przejściem stacyi mytniczej.

Bydło pociągowe i pędzone, o ile stacyi mytniczej nie przechodzi, nie podlega opłacie myta drogowego.

Podobnie nie podlega mytu bydło pociągowe i pędzone, które przed stacyą mytniczą (rogatką) przechodzi tylko na drugą stronę drogi i nie idzie już dalszym szlakiem drogi skarbowej poza stacyą mytniczą (rogatką).

Gdyby jednak z bydłem pociągowym lub pędzonym, opłacie myta podlegającym, zbroczono z drogi skarbowej przed stacyą mytniczą (rogatką) i bydło to przeprowadzono na dalszy szlak drogi poza stacyą mytniczą (rogatką), natenczas w razie przydybania onegoż należy nie tylko ściągnąć opłatę mytniczą, lecz nadto wymierzyć karę prawem postanowioną, a to w razie, jeżeli okoliczności wskażą zamiar podstępnego obejścia myta.

§. 10.

Okręg mytniczy.

Przez okręg mytniczy rozumie się osadę (wieś, miasteczko, miasto), w której znajduje się jedna lub kilka stacyj mytniczych.

Osady tej samej gminy katastralnej, z domami wzdłuż drogi stojącemi i osady tylko mostem od siebie oddzielone stanowią razem tylko jeden okręg mytniczy.

C. k. ministerstwo skarbu może w porozumieniu z c. k. ministerstwem spraw wewnętrznych połączyć także inne osady sąsiednie w jeden okręg mytniczy, jeżeli z przyczyny szczególnych stosunków miejscowych jest to dla ułatwienia obrotu pożądane.

§. 11.

Okręgi mytnicze zamknięte.

Okręg mytniczy, w którym na wszystkich drogach do niego prowadzących znajdują się stacye (rogatki) mytnicze, nazywa się okręgiem mytniczym zamkniętym.

C. k. ministerstwo skarbu ma sobie zastrzeżone prawo tworzenia okręgów mytniczych zamkniętych i oznaczenia w tychże stacyj (rogatek) mytniczych, w odległości prawem przepisanej od takichże stacyj (rogatek) w najbliższych okręgach na tym samym szlaku. Ministerstwo skarbu porozumiewać się będzie w tej mierze z ministerstwem spraw wewnętrznych, po poprzednim zażądaniu oświadczenia się gminy, w której okręg mytniczy zamknięty ma być ustanowiony.

Mieszkańcy zamkniętego okręgu mytniczego opłacać mają w jego stacyach (rogatkach) myto drogowe od bydła pociągowego i pędzonego tak wchodzącego jak i wychodzącego, tylko raz: a to, gdy wchodzi, w wymiarze pojedynczym; przy wychodzeniu, bydło pociągowe czy pędzone wolne jest od myta.

§. 12.

Postanowienia szczegółowe dla okręgów mytniczych z dwoma lub więcej stacyami (rogatkami).

Gdzie w okręgu mytniczym jest dwie lub więcej stacyj (rogatek) mytniczych a bydło, pociągowe czy pędzone wchodząc na jedną z rzeczonych stacyj opłatę mytniczą opłaciło, w dowód czego okazany być ma kwit mytniczy, tam bydło to wychodząc tegoż dnia lub nazajutrz przez inną stacyę mytniczą (rogatkę), wolnem będzie od opłaty, chyba, że na tej ostatniej stacyi (rogatce) opłata jest wyższa niż na pierwszej. Ale w takim razie dopłaca się tylko tę różnicę czyli nadwyżkę, a nie uiszcza się całkowitej opłaty.

Postanowienie to stosuje się przedewszystkiem także do okręgów mytniczych zamkniętych.

§. 13.

Postanowienie szczegółowe dla okręgów mytniczych, liczących przeszło 50.000 ludności.

W okręgach mytniczych, liczących przeszło 50.000 ludności, płaci się myto drogowe na stacyach mytniczych (rogatkach) dróg skarbowych, od bydła tak wchodzącego jak wychodzącego, pociągowego jak pędzonego, dużego jak drobnego, w kwocie, jaka się należy za 8 kilometrów drogi.

Liczba mieszkańców ma się dochodzić i oznaczać na podstawie ostatniego spisu ludności.

Upoważnia się Rząd, żeby ze względu na potrzeby obrotu kazał pobierać w miejscach takich myto drogowe od bydła pociągowego w zaprzęgu zaraz przy wejściu w podwójnym wymiarze a za to żeby przy wyjściu bydła nie żądano myta.

§. 14.

Długość drogi, za jaką na jednej stacyi (rogatce) opłata mytnicza ma się pobierać.

Na stacyi mytniczej (rogatce) (§. 9) wolno pobierać myto drogowe tylko za drogę długości 8 *km* lub za dwie takie drogi. Kawałki drogi, nie przynoszące 4 *km* nie liczą się wcale, kawałki wynoszące więcej niż 4 *km* liczą się za 8 *km*, a to bez względu, czy obejmują całą przestrzeń drogi, za którą myto się pobiera, lub też czy są tylko przedłużeniem przestrzeni ośmiokilometrowej.

§. 15.

Rogatki poboczne, przegrody, zapory, tablice zakazowe i ostrzegawcze.

Władza skarbowa może w porozumieniu z Władzą administracyjną i po wysłuchaniu interesowanej gminy stawiać dla zabezpieczenia stacyi mytniczej (rogatki) przegrody, to jest rogatki poboczne, zapory oraz tablice zakazowe i ostrzegawcze.

Przy rogatce pobocznej opłaca się myto takie samo jak na głównej stacyi mytniczej, jeżeli przed stacyą z drogi skarbowej z bydleni pociągowym lub pędzonym zбочono, a opodal znowu bydło to na drogę skarbową wprowadzono.

Zapory służą do tego, żeby drogę, na której omijanie stacyi mytniczej (rogatki) jest możliwem, zamknąć dla bydła pociągowego lub pędzonego tych właścicieli, którzy nie mają nadanego sobie przez Władze skarbowe prawa korzystania z takiej drogi dla swego bydła pędzonego lub pociągowego.

Tablica zakazowa wskazuje, że droga, przy której stoi, jest stosownie do treści napisu zamknięta albo dla wszelkiego bydła pociągowego i pędzonego albo dla niektórych jego rodzajów.

Tablice ostrzegawcze stawia się dla zapobieżenia defraudacyom mytniczym, któreby popełniano. Defraudacya zachodzi, kiedy na drodze, tablicą taką opatrzonej bydło pociągowe lub pędzone prowadzone jest w taki sposób, iżby rogatka ominięta została.

§. 16.

Postanowienia szczegółowe co do wyprzęgnięcia bydła przed stacyą mytniczą (rogatką).

Gdyby z wozu jadącego drogą skarbową wyprzężono bydło pociągowe przed rogatką, wóz zaś bez zaprzęgu przez rogatkę przeciągnięto, myto ma być opłacone w takiej samej kwocie, jak gdyby wóz był ze swoim zaprzęgiem przez rogatkę przejechał.

Podobnie, gdyby było pociągowe, przed rogatką z wozu wyprężone, luzem było przez rogatkę przeprowadzone lub przepędzone i gdyby inne okoliczności wskazywały, że wyprężono je w zamiarze ominięcia opłaty, w takim razie myto drogowe ma być opłacone w takiej kwocie, jak żeby było to było przeszło przez rogatkę w zaprzęgu.

III. Uwalnianie od myta drogowego skarbowego.

§. 17.

Od opłaty myta drogowego skarbowego uwalniać należy w następujących przypadkach:

1. Gdy kołami lub konno jadą członkowie rodziny cesarskiej i osoby należące do ich bezpośredniego orszaku.

2. Gdy kołami lub konno jadą monarchowie zagraniczni i osoby należące do ich bezpośredniego orszaku; także gdy wracają.

3. Gdy kołami lub konno jadą osoby należące do dworu cesarskiego.

4. Gdy jadą uwierzytelnieni przy Najwyższym dworze ambasadorowie, posłowie, pełnomocnicy i ministrowie rezydenci mocarstw zagranicznych, tudzież osoby należące do ich bezpośredniego orszaku, a to bez względu, czy jadą końmi własnymi czy najętymi. Jeżeli służba wymienionych osób nie jest w liberyi, to powinna legitymować się certyfikatem przez c. k. ministerstwo spraw zagranicznych wydanym, stwierdzającym jej charakter. Uwolnienie to służy pomienionym osobom w obu kierunkach drogi, czy jadą tam czy napowrót.

5. Gdy kołami lub konno jedzie c. k. Wielki łowczy dworu, tudzież gdy kołami lub konno jadą podlegający mu urzędnicy leśni i myśliwscy i jego domownicy, jeżeli wylegitymują się certyfikatami należycie sporządzonemi i stwierdzającemi, że osoby rzeczzone jadą w sprawie służbowej bezpośrednio za c. k. Wielkim łowczym dworu lub go poprzedzają.

6. Gdy kołami lub konno jadą osoby należące do służby leśnej i myśliwskiej dworskiej i prywatnej Najjaśniejszego Pana, a to w tym okręgu leśnym i myśliwskim, w którym osoby te zajmują posady. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

7. Gdy jedzie służba c. k. stad cesarskich w liberyi dworskiej lub w mundurach; także wtedy, gdy służba stad cesarskich w liberyi dworskiej lub w mundurach jedzie na koniach ze stad cesarskich lub konie te prowadzi. Także gdy konie takie zaopatrzone są w certyfikaty od c. k. urzędu stad cesarskich.

8. W pochodzie wojska, lub należących do siły zbrojnej pociągów, uwolnione jest od opłaty wszelkie bydło pociągowe lub pędzone, które razem z tym pochodem idzie lub bezpośrednio za nim ma nadejść.

9. Gdy wojskowi w czynnej służbie jadą konno lub kołami w mundurach a to bezwarunkowo w odległościach aż do 15 kilometrów od miejsca ich służbowego pobytu lub w ogóle od miejsca ich zamieszkania, przy większych zaś odległościach wtedy, jeżeli na żądanie mogą wylegitymować się należytym dokumentem służbowym.

Gdy wojskowi nie zostający w czynnej służbie jadą konno lub kołami w sprawie służbowej wojskowej, a to, jeżeli na żądanie mogą wylegitymować się należycie.

Rodzinnie wojskowego służy uwolnienie od myta tylko wtedy, jeżeli jej towarzyszy wojskowy, który sam ma prawo być uwolnionym od opłaty.

Gdy z wojskowym, któremu służy uwolnienie od myta, jadą w tym samym powozie inne osoby, nie należące do jego rodziny, nie pobiera się myta, jeżeli powóz jest własnością wojskowego, lub przez niego samego najęty. Powozy, w których zazwyczaj najmują się tylko miejsca pojedynczo — (naprzykład omnibusy) — nie są w takich razach wolne od opłaty.

Wolne od opłaty są sługi należące do wojskowych w czynnej służbie zostających, nawet kiedy nie są w mundurach, jeżeli jadą ze swymi panami, lub jeżeli wykażą się świadectwem od miejscowych władz wojskowych, stwierdzającym ich stosunek służbowy.

W czasie wojny wojskowi w mundurach jadący nie są obowiązani do pokazania dokumentu pochodowego. Także służy w czasie wojny rzeczzone uwolnienie osobom nie noszącym munduru, tylko przepisaną odznakę, lub opatrzonym należytą legitymacją, które w jakim bądź stosunku służbowym za siłą zbrojną (konno lub kołami) jechać mają.

10. Gdy idą wozy zaprzężone końmi wojskowymi lub najętym bydłem pociągowym, jakoteż gdy idą bydła juczne użyte do transportowania potrzeb siły zbrojnej. Jeżeli zaś nie jest widoczne, że te środki transportowe należą do siły zbrojnej; jeżeli nie idą tuż za maszerującym wojskiem lub za wojskowymi pociągami i jeżeli wojsko ich nie eskortuje, w takim razie uwolnione będą od opłaty za okazaniem poświadczenia wydanego przez władzę wojskową. Uwolnienie to służy w obu kierunkach drogi, tam i na powrót.

11. Uwolnione od opłaty są konie i bydła juczne, które idą z przyczyny poboru lub powołania do służby wojskowej, lub do komisyjnej rewizji i klasyfikacji, także kiedy wracają. Atoli za okazaniem poświadczenia od przełożonego gminy, w którym ma być stwierżonem przeznaczenie i ilość rzeczonych koni lub bydła.

To uwolnienie od myta służy także wtedy, gdy konie lub bydło pod siodłem lub w zaprzęgu wyprowadzone są do oglądania, lub gdy w zaprzęgu wiozą towary, albo przejezdnych.

Uwolnione jest bydło pędzone przysposobione przez Rząd na żywność dla wojska, za okazaniem certyfikatu wydanego przez Władzę wojskową, potwierdzającego, że bydło to jest własnością skarbową.

12. Gdy jadą podwoły jakiegokolwiek, nadto gdy osoby wysłane w celu sprowadzenia podwól jadą w tym celu kołami lub konno, gdy dostarczyciele podwól jadą kołami lub konno do tych miejsc, w których podwoła ma być użyta, nakoniec gdy dostarczyciele podwól, spełniwszy żadaną czynność, wracają kołami lub konno do miejsca zamieszkania. We wszystkich tych przypadkach uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót, za okazaniem certyfikatu urzędu gminnego albo wezwania otrzymanego od komisarza podwodowego do dostarczania podwól, albo marszruty.

13. Gdy na kołach lub konno jadą c. k. żandarmi, podług tych samych postanowień, które stosują się do wojskowych, kołami lub konno jadących.

14. Gdy jadą kołami lub konno urzędnicy i strażnicy straży skarbowej w mundurze, w granicach okręgu do nadzorowania im poruczonego, w okręgu pogranicznym zaś także w sąsiednich okręgach nadzorczych, w obu kierunkach drogi tam i z powrotem.

15. Gdy urzędnicy i służy urzędu budowy dróg jadą po służbie kołami lub konno w obrębie swego okręgu nadzorczego, za okazaniem certyfikatu wydanego przez właściwą c. k. Władzę administracyjną.

Gdy dozorczy linii telegraficznych jadą kołami lub konno, za okazaniem certyfikatu dyrekcji pocztowej i telegraficznej lub urzędnika rządowego przez nią do tego ustanowionego, w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

16. Gdy jadą biskupii i inni zwierzchnicy kościelni lub ich zastępcy, jakoteż dziekani: także duchowni innych prawnie uznanych społeczności religijnych, stopniem swoim odpowiadający dziekanom, kiedy jadą na swoje obowiązkowe wizytacje. Uwolnieni są dalej duchowni gdy jadą w celu spełnienia obowiązkowych czynności urzędowych w obrębie swoich parafij (względnie okręgów urzędowych), a miano-

wicie, gdy jadą dla odprawiania nabożeństwa, odwiedzenia chorych, pogrzebania umarłych itd. Także gdy wozy próżne mijają zaporę jadąc po duchownych wezwanych do spełnienia czynności duchownych we własnych parafiach (względnie okręgach urzędowych), jeżeli certyfikatem przełożonego gminy będzie udowodnione lub z okoliczności niewątpliwie wynika, że jadą po duchownego. Podobniez gdy wozy wracają próżno z miejsca zamieszkania tegoż duchownego.

Powyższe uwolnienia służy także zwierzętom idącym pod wierzchem.

17. Uwolnione są od opłaty wozy wiozące żywność lub napoje zebrane na kweście przez siostry świętej Elżbiety i Braci Miłosiernych z Wiednia, jeżeli przy wozach są obecni członkowie rzeczonych zgromadzeń, lub jeżeli okazane będzie poświadczenie wydane przez przełożonych zgromadzeń. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

18. Opłata nie pobiera się, gdy popisowi jadą na plac poboru lub złamąd do domu wracają; jeżeli jadą na koszt gminy. Także gdy jadą konwojujące ich osoby urzędowe, za okazaniem poświadczenia od urzędu gminnego.

19. Gdy wiezione są osoby przymusowo wydalane, za okazaniem karty wydalenia.

20. Gdy jadą osoby wysłane w celu poszukiwania, przytrzymania i odstawienia zbrodniarzy lub ludzi podejrzanych;

gdy jadą osoby przeznaczone urzędownie do eskortowania takich transportów; nakoniec gdy idą wozy wiozące rzeczy i pakunki zbrodniarzy lub osób podejrzanych a to w obu kierunkach drogi tam i napowrót za okazaniem poświadczenia od Sądu lub innej zwierzchności, na której rozkaz wozy te idą.

21. Gdy jedzie poczta skarbowa, odbywająca zwykły przejazd na swojej przestrzeni (wozowa jak konna). Także gdy jedzie sztafeta wysłana przez c. k. Urząd pocztowy, w obu kierunkach drogi tam i napowrót. Wolne także od opłaty są konie ekstrapocztwy wracające luzem na swoją stację.

22. Wolna od opłaty jest poczta prywatna, do przewozu przesyłek poczty wozowej służąca (posłaniec pocztowy) w obu kierunkach drogi tam i na powrót. Jeżeli poczta taka idzie jednym koniem, jest bezwarunkowo wolna od opłaty. Jeżeli ma dwa konie, to wolna jest od opłaty tylko wtedy, kiedy nie wiezie żadnego podróznego.

23. Wolne od opłaty, w obu kierunkach drogi, tam i napowrót, są rzeczy należące do skarbu (to jest przedmioty będące własnością rządową i do bezpośredniego użytku c. k. urzędu przeznaczone), skarbowemi lub najętymi końmi wiezione: za okazaniem poświadczenia od zwierzchnika właściwego urzędu.

Postanowienie niniejsze nie stosuje się do transportu potrzeb siły zbrojnej.

24. Wolne od opłaty są wozy wiozące materiały do budowy dróg publicznych i do robót konserwacyjnych na tychże drogach, za okazaniem należytego poświadczenia. Poświadczenie to ma być wydane: dla dróg skarbowych przez departament budowniczy Rządu krajowego lub przez tego urzędnika rządowego, który otrzymał do tego upoważnienie; dla innych zaś dróg publicznych przez tę zwierzchność, do której należy kierowanie budową lub nadzór nad utrzymaniem drogi. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i na powrót.

Służy ono także wozom wiozącym materiały do brukowania części drogi przez miasto idącej, gdy ta stanowi przedłużenie drogi publicznej.

25. Wozy z materiałem do budowy lub naprawy kolei żelaznej skarbowej i jej budynków lub telegrafów rządowych, bez względu czy budowę lub naprawę uskutecznią Rząd we własnym zarządzie, lub w inny sposób i czy dowożony materiał jest już w czasie dowożenia własnością skarbową, lub ma stać się nią dopiero później. Przy czem okazane być ma poświadczenie stwierdzające rzeczne przeznaczenie wiezionego materiału. Poświadczenie to ma być wydane przez Władze kolejowe rządowe lub przez urzędników osobno do tego upoważnionych, względnie także przez dyrekcję pocztową i telegraficzną lub przez kierowników budowy albo rewizorów przewodu telegraficznego. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i na powrót. Uwolnienie od myta, przyznane kolejom skarbowym, służy także tym kolejom prywatnym, które zawiadywane są przez państwo albo na własny rachunek, albo za zapewnieniem stałej renty dzierżawnej lub poręczonego dochodu minimalnego na rzecz kolei prywatnej.

26. Wolne od opłaty są wozy wiozące materiały do robót konkurencyjnych około zabezpieczenia brzegów i regulacji rzek, jakoteż około zabudowania dzikich potoków, dla zapobieżenia powodziom. Pod warunkiem wszakże, że okazaniem będzie poświadczenie od władzy, która kieruje budową lub sprawuje nadzór nad konserwacją. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

27. Wolne od opłaty są wozy dostarczone bezpłatnie na zasadzie ustawy do budowy kościołów, plebanij (filij) i szkół; jakoteż wozy dowożące bezpłatnie do szkół przeznaczony tymże bezpłatny opał. Także wozy dowożące bezpłatnie materiały przeznaczony do murowania na cmentarzach lub do budowy kościołów; a to za okazaniem poświadczenia przez urząd gminny wydanego. Uwolnienie służy w obu kierunkach drogi, tam i napowrót.

Uwolnienie to stosuje się bez względu, czy obowiązani dostarczają swoich własnych wozów, czyli też najętych za zapłatą.

28. Wolne od opłaty są wozy z budulcem przeznaczonym do odbudowania budynku zwalnego przez jakąkolwiek klęskę elementarną; a to za okazaniem poświadczenia urzędu gminnego; także gdy wozy te wracają.

29. Wolne od opłaty są kondukty pogrzebowe a mianowicie zaprząg karawanu w drodze na cmentarz i z powrotem a zaprzęgi powozów towarzyszących karawanowi, gdy jadą na cmentarz.

30. Wolne także są sikawki, wozy z wodą i innymi przyborami do gaszenia pożaru, tak gdy z powodu pożaru spieszą na pomoc jak gdy z pogorzeliiska wracają.

31. Wolne od opłaty jest bydło idące na paszę w hale i połoniny za okazaniem poświadczenia; także gdy wraca do domu.

32. Wolne od opłaty są wozy wiozące materiały surowe lub opałowe do zakładów górniczych posiadających konsens, a to tak jadąc jak wracając. Wszelako tylko na rogatce (stacyi mytniczej) najbliższej tego zakładu górniczego.

33. Myto nie pobiera się, jeżeli uwolnienie od takowego postanowione jest osobnemi traktatami.

§. 18.

Na rzecz mieszkańców okręgu mytniczego i jego terytorium, tudzież osób, które wprowadzie tam nie mieszkają, lecz trudnią się rolnictwem, rzemiosłem lub innym przedsiębiorstwem ekonomicznym, uwalnia się w tymże obrębie od myta drogowego w obu kierunkach drogi, tam i na powrót:

a) bydło idące na paszę, do pławienia, do pojenia, do lekarza, do podkucia, do stanowienia.

Przepis ten nie narusza szerszego uwolnienia od myta, służącego bydłu gnanemu na paszę w góry (§. 17, punkt 31).

b) Bydło pociągowe, do narzędzi rolniczych, jakoto: bron, pługów itp. zaprzężone, tudzież bydło pociągowe u wozów z nawozem naturalnym i ekskrementami.

Bydło pociągowe u wozów z nawozem sztucznym uwalniane być ma od myta wtedy, gdy nawóz sztuczny przeznaczony jest do użycia na gruntach, przez mieszkańców okręgu mytniczego i jego terytorium uprawianych, gdy to jego przeznaczenie będzie udowodnione okazaniem poświadczenia od urzędu gminnego.

- c) Bydło pociągowe u wozów nie służących do wożenia ludzi, ale używanych do uprawy rozmaitych gałęzi własnego gospodarstwa rolnego: gdy wozy te idą z własnych, lub dzierżawą trzymanyh budynków mieszkalnych lub gospodarskich na własne lub dzierżawione pola orne, łąki, do ogrodów, winnic, na pastwiska, w góry, do lasów (także do lasów gminnych, z których członkowie gminy na mocy prawa wspólnego używania pobierają drzewo); dalej do jezior, bagien i stawów, tudzież do strumieni i rzek, w których gospodarstwo rybne jest zaprowadzone, a ztamtąd napowrót do własnych lub dzierżawą trzymanyh budynków mieszkalnych lub gospodarskich. Uwolnione jest także bydło pociągowe lub pod wierzchem idące, kiedy wiezie lub niesie właścicieli, dzierżawców, dozorców rolniczych lub robotników rolniczych jadących w celu nadzorowania lub uprawiania rzeczonych gałęzi rolnictwa.
- d) Bydło zaprzęzone do wozów, któremi na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub własnego rzemiosła, wiozą się z budynków mieszkalnych i gospodarskich, lub warsztatowych, materiały surowe lub na pół przerobione, do całkowitego lub dopełniającego przerobienia i gdy po takowem rzeczone materiały wiozą się napowrót. Jakoto, gdy zboże wiezione jest do młyna a mąka wraca, gdy wieziona jest mąka na chleb a chleb wraca, gdy płótno niebielone wiezione jest do blichu a bielone wraca, gdy surowy produkt wełniany wieziony jest do foluszu a wyfoluszowany wraca.
- e) Bydło zaprzęzone do wozów z budulcem, na gruncie okręgu mytniczego zebranyh i do tego samego okręgu mytniczego przeznaczonym.

Wóz próżny, w bezpośrednim związku z takim wozem (*b*, *c*, *d*, *e*) będący i naprzód albo za nim idący, jest również wolny od myta.

Wozy te jednak tracą prawo uwolnienia od myta, jeżeli są na nich doładowane przedmioty kupione, lub na sprzedaż przeznaczone.

Uwolnienia od myta wymienione pod *a*, *b*, *c* służą także tym mieszkańcom osad z okręgiem mytniczym graniczącym, którzy posiadają lub dzierżawią grunta z tamtej strony stacy mytniczej (rogatki) w tym okręgu mytniczym i dla ich uprawy zmuszeni są przejeżdżać przez stację mytniczą (rogatkę). To jednak w tym razie jedynie, jeżeli ich bydło pociągowe lub pędzone, idące przez tę rogatkę, nie było już uwolnione od myta na innej skarbowej rogatce (stacy mytniczej).

§. 19.

Wszystkie inne uwolnienia od opłaty myta skarbowego drogowego, które dotychczas istniały a w §§. 17 i 18 nie są wyraźnie wymienione, uchylają się.

Rozdział trzeci.

Myto przewozowe.

I. Postanowienia zasadnicze co do myta na przewozach.

§. 20.

Przedmiot myta przewozowego.

Używanie przewozu skarbowego do przewiezienia się na drugą stronę, tudzież używanie przewozu do przeprowadzenia na drugą stronę wozów z zaprzęgiem, jakoteż bydła pędzonego, niesionego lub wiezionego podlega opłacie myta przewozowego.

§. 21.

Wymiar myta przewozowego.

Wymiar myta przewozowego stosuje się do szerokości rzek.

W tym celu dzielą się rzeki na trzy klasy, a mianowicie:

1. na takie, które mają nie więcej jak 40 *m* szerokości (pierwsza klasa),
2. więcej niż 40 *m* aż do 80 *m* szerokości (druga klasa),
3. więcej niż 80 *m* szerokości (trzecia klasa).

W jakiej kwocie wymierzać należy myto przewozowe w każdej z tych trzech klas, podaje tablica poniżej zamieszczona

	pierwsza klasa	druga klasa	trzecia klasa
<i>a)</i> Od każdej osoby pieszo, konno lub wozem	2 ct.	4 ct.	6 ct.
<i>b)</i> od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 „	4 „	6 „
<i>c)</i> od każdej sztuki bydła pędzonego dużego	1 „	2 „	3 „
<i>d)</i> od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1/2 „	1 „	1 1/2 „

Człowiek ciągnący wózek lub pchający taczki opłacać ma myto w kwocie półtorarazowej.

Bydło pociągowe, bydło pędzone duże i drobne, opłata od bydła pędzonego młodego, mają się rozumieć tak, jak to określają postanowienia §. 3.

Bydło pędzone podlega mytu przewozowemu, także wtedy, gdy jest niesione lub wiezione.

§. 22.

Obowiązek osobisty opłacania myta; odpowiedzialność za takowe, niesienie pomocy, opłacanie, orzekanie co do obowiązku opłacania i co do wymiaru myta; przedawnienie myta przewozowego; ściąganie opłat zaległych.

Postanowienia w §§. 4 aż do 8 włącznie zawarte a dotyczące się osobistego obowiązku opłacania myta, odpowiedzialności za opłacenie, niesienia pomocy, orzekania co do obowiązku opłacania, co do wymiaru i co do przedawnienia myta drogowego, ludzież ściągania opłat zaległych, stosują się tak samo do myta przewozowego.

Myto przewozowe od bydła pędzonego niesionego lub wiezionego obowiązany jest opłacić ten, który je niesie lub wiezie, pod bezwarunkową odpowiedzialnością właściciela.

Osoby przeprowadzające się przewozem, obowiązane są same opłacić myto przewozowe.

II. Postanowienia szczegółowe dla mieszkańców nadbrzeżnych.

§. 23.

W tych okolicach, w których jest przewóz skarbowy, zabronione jest na pewnej przestrzeni powyżej i poniżej przewozu skarbowego przeprowadzanie osób obcych lub towarów z jednego brzegu na przeciwny.

Przestrzeń tę oznaczy Władza skarbową krajową w porozumieniu z Władzą administracyjną krajową ze względu na stosunki miejscowe.

Mieszkańcom nadbrzeżnym wolno jednak nawet w obrębie tych przestrzeni używać własnych stałków do przewożenia się i do przewożenia rzeczy swoich, tudzież swoich krewnych i sług jakoteż ich rzeczy pod warunkiem zachowania przepisów obowiązujących.

III. Uwalnianie od myta przewozowego skarbowego.

§. 24.

Postanowienia co do uwalniania bydła pociągowego i pędzonego od myta drogowego w przypadkach w §§. 17 i 18 wyszczególnionych, stosować się mają także do myta przewozowego.

W razach, w których w myśl §. 17. bydło pociągowe lub pędzone uwolnione jest od opłaty myta drogowego, wolne będą od opłaty myta przewozowego także te osoby, do których pochodu lub jazdy (kołowej lub konnej) bydło to należy.

Uwalnia się także od myta przewozowego wozniców u wozów w §. 18 wymienionych.

Rozdział czwarty.

Pobór myta drogowego i przewozowego.

§. 25.

Sposób poboru.

Myto pobierane będzie poza obrębem domu mytniczego na drodze przy rogatce (stacy mytniczej), tak we dnie jak w nocy bez zatrzymywania. Przejazdnym wydawane być ma na żądanie potwierdzenie opłaconej należności (kwit).

Pobór odbywa się albo we własnym zarządzie skarbu, albo wypuszczony jest w dzierżawę.

§. 26.

Wypuszczanie poboru myta w dzierżawę.

Dzierżawca nabywa prawa pobierania opłat mytniczych na dzierżawionych przez siebie rogatkach, podług ustanowionego wymiaru.

Ma on także prawo zawierania co do swojej osoby i na czas swego stosunku dzierżawnego umowy ze stronami względem opłaty należności mytniczych.

Jeżeli na zasadzie takiej umowy strony zapłaciły dzierżawcy myto z góry w pewnej ryczałtowej kwocie, to kwota ta, tak podczas trwania dzierżawy, jak w razie rozwiązania kontraktu dzierżawnego przed upływem jego normalnego terminu, wtedy tylko będzie uwzględniona, jeżeli nie przechodzi wartości jednomiesięcznej raty.

§. 27.

Dzierżawca i jego umocowani zastępcy lub pomocnicy wchodzą w obec stron co do wydzierżawionego poboru myta w prawa i zobowiązania Zarządu skarbowego i jego organów.

Nie przechodzi wszakże na nich prawo wytaczania śledztwa i orzekania w sprawie jakichkolwiek wykroczeń przeciw przepisom mytniczym.

Zarządowi skarbowemu zastrzega się prawo orzekania co do rekursów i zażaleń z powodu niezgodnego z przepisami postępowania dzierżawcy lub jego umocowanych przy poborze myta.

Jeżeli dzierżawca myta lub jego umocowany powezmą myto, które się nienależało, lub odbiorą je w kwocie większej niż prawem postanowiono, to dzierżawca podpada karze w dziesięcio- aż do dwudziestokrotnej kwocie myta nieprawnie pobranego, niezależnie od tych kar, które mogłyby go spotkać na zasadzie ustaw karnych. Za inne wykroczenia porządkowe przy poborze myta dzierżawca karany być ma niezawisłe od kary, którą Władze do tego powołane w każdym razie według ustaw karnych powszechnych lub według przepisów administracyjnych wymierzać mają, grzywnami od 1 aż do 20 zł. Wymierzanie tych grzywien należy do kierującej Władzy skarbowej pierwszej instancji.

Gdyby dzierżawca odmówił objęcia dzierżawy lub ustanowionej kaucyi nie złożył w czasie oznaczonym, albo odmówił podpisania kontraktu dzierżawnego, albo też gdyby nie dopełnił ściśle któregoś punktu kontraktu dzierżawy lub tenże naruszył, tudzież, gdyby się okazało, że przeszkoda wynikająca z ustawy lub z kontraktu nie pozwala dzierżawcy objąć dzierżawy, Zarządowi skarbowemu służą co do kaucyi dzierżawnej prawa w następujących poniżej ustępach paragrafu niniejszego wyszczególnione.

Gdy u dzierżawcy poboru myta cała rata czynszu dzierżawnego lub jej część zalegnie, Zarządowi skarbowemu służy prawo pokryć zaległość niezwłocznie kaucyą dzierżawną, a zarazem ustanowić sekwestra do dalszego poboru należności mytniczych. Przedmiot dzierżawy zaś wystawić ma ponownie na koszt i niebezpieczeństwo opieszalego dzierżawcy na licytacją, albo, gdyby wynik licytacji nie był zdaniem zarządu skarbowego dość korzystny, zaprowadzić pobór myta na własną rękę lub nadać go dzierżawcy z wolnej ręki.

(Polskich.)

We wszystkich tych przypadkach opieszale dzierżawca obowiązany jest wynagrodzić Skarbowi niedobór aż do wysokości czynszu dzierżawnego, gdyby zaś była nadwyżka, nie ma do niej prawa.

W celu wynagrodzenia szkody z kaucyi dzierżawnej Zarząd skarbowy ma prawo bez wszelkiej interwencji sądowej, stosownie do kwoty wynagrodzenia według ksiąg oznaczonego, gotówkę kaucyjną zabrać a obligacye rządowe i inne papiery publiczne na kaucyą przyjęte, oddać przysięgłym faktorom do sprzedania na giełdzie i z sumy przez sprzedaż uzyskanej pobrać to, co się Skarbowi podług ksiąg należy.

Przedwczesne rozwiązanie kontraktu dzierżawy nie narusza praw stron wynikających z kontraktów z dzierżawcą prawomocnie zawartych z zastrzeżeniem co do postanowienia §. 26. względem sum z góry zapłaconych.

Stosunek prawny między Zarządem skarbowym a dzierżawcą pod względami tutaj nie wymienionymi określony będzie szczegółowo w kontrakcie dzierżawy.

Rozdział piąty.

Postanowienia karne.

§. 28.

Moc obowiązująca ustawy karnej o przestępstwach skarbowych.

Do wykroczeń przeciwko przepisom tyczącym się myta drogowego i przewozowego, o ile w ustawie niniejszej co innego nie jest przepisane, stosowaną być ma ustawa karna o przestępstwach skarbowych łącznie z późniejszymi przepisami.

§. 29.

Postanowienia karne szczególne.

Grzywnami w kwocie od 1 aż do 100 zł., o ile postanowienia ustawy karnej powszechnej nie wejść w zastosowanie, karze się:

- a) za bezprawne przebycie drogi rogatką zamkniętej lub tablicą zakazową za zamkniętą oznaczonej;
- b) za rozmyślne uszkodzenie rogatki lub tablicy taryfowej, zakazowej i ostrzegawczej, w celach mytniczych postawionej;
- c) za samowolne otwarcie rogatki.

§. 30.

Prawo poborcy myta w obec defraudantów mytniczych.

Poborca myta ma prawo ściągnąć od schwytanego na defraudacyi mytniczej za potwierdzeniem odbioru na zabezpieczenie kary półsmakrotną kwotę zdefraudowanej opłaty.

Rozdział szósty.

Moc prawna ustawy. Uchylenie przepisów dotychczasowych o mytach drogowych i przewozowych. Postanowienie wykonawcze.

§. 31.

Ustawa niniejsza obowiązywać ma we wszystkich królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Dalnacyi. Nabywa ona

mocy obowiązującej dla rogatek wiedeńskich jednocześnie z ustawą z dnia 10. maja 1890 o zmianie podatku akcyzowego i o zaprowadzeniu podatku akcyzowego w kilku gminach do Wiednia przylegających (Dz. u. p. Nr. 78), dla wszystkich innych zaś stacyi mytniczych (rogatek) od dnia 1. stycznia 1892.

Od tego dnia tracą moc swoją wszystkie dotychczasowe przepisy dotyczące się myta drogowego i przewozowego.

§. 32.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Ischl, dnia 26. sierpnia 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.